خطبه‌های نماز عید فطر ۱ شوّال ۱۴۳۶ مصلی امام خمینی تهران - 27 /تیر/ 1394

بسم‌الله‌الرّحمن‌الرّحیم
السّلام علیکم و رحمةالله. الحمدلله ربّ‌العالمین، الحمدلله الّذی خلق السّماوات و الارض و جعل الظّلمات و النّور ثمّ الّذین کفروا بربّهم یعدلون. نحمده و نسبّحه و نتوب الیه و نصلّی و نسلّم علی حبیبه و نجیبه و خیرته فی خلقه سیّدنا و نبیّنا ابی‌القاسم المصطفی محمّد و علی ءاله الاطیبین الاطهرین المنتجبین الهداة المهدیّین المعصومین سیّما بقیّةالله فی الارضین.

تبریک عرض میکنم [این] عید سعید را به همه‌ی شما برادران و خواهران و به ملّت عزیز ایران و به مسلمانان سراسر جهان. و شما نمازگزاران و خودم را توصیه میکنم به رعایت تقوای الهی، پرهیزکاری، مراقبت از نفس و دوری از گناه.

ماه رمضان امسال به معنای واقعی کلمه، یک ماه مبارک بود ؛ برکات الهی بر این ملّت فروبارید و نشانه‌های آن در روزه‌داریِ روزهای بلند و گرم، در محافل قرآنیِ گسترده‌ی در همه جای کشور، در مجالس عظیم دعا و توسّل -که هزاران جوان و پیر و مرد و زن، دست تضرّع و دعا بلند میکردند، با خدای خود مخلصانه و خاشعانه سخن میگفتند- در انفاقها، در افطاری‌های گسترده‌ای که خوشبختانه چند سالی است رواج پیدا کرده است در مساجد، در معابر، در خیابانها، و بالاخره در راه‌پیمایی عظیم روز قدس [دیده شد] ؛ اینها نشانه‌های رحمت الهی است ؛ مردم روزه‌داری که شب قبل را به‌مناسبت احیاء بیست‌وسوّم ماه مبارک رمضان و شب قدر تا صبح بیداری کشیده بودند، در روز گرم تابستان، با زبان روزه در این راه‌پیمایی عظیم شرکت کردند. اینها است راه درست شناخت ملّت ایران ؛ این ملّت ایران است. این ملّت ایران است که ماه رمضان در محراب عبادتْ آن‌جور، و در صحنه‌ی مقابله و مبارزه‌ی با استکبارْ این‌جور، خود را عرضه میکند و نشان میدهد. ملّت ما را از زبان مغرضِ دیگران نباید شناخت ؛ ملّت ما را از خودش، از شعارش، از حرکتش، از این جلوه‌های عظیم باید شناخت ؛ این است ملّت ایران. آنچه دشمن با فضاسازی سعی میکند از ملّت ایران نشان بدهد و بعضی کج‌فهم‌ها هم متأسّفانه همان را تکرار میکنند، انحراف و غلط است. ملّت ایران همان ملّتی است که ابعاد و اجزاء گوناگون خود را در این ماه رمضان نشان داد. ان‌شاءالله امروز، همه‌تان کارنامه‌ی قبولی میگیرید ؛ امروز ان‌شاءالله به‌مناسبت عید، ملّت ایران کارنامه‌ی قبولی این عبادات را از منبع لطف و رحمتِ پروردگار خواهد گرفت ؛ ان‌شاءالله بعضی از شما علاوه‌ی بر کارنامه‌ی قبولی، جایزه هم میگیرید، درجه هم میگیرید، اعتلای معنوی و روحی هم پیدا میکنید. شعارهای ملّت ایران، نشان داد که جهت‌گیری‌ها چیست ؛ در روز قدس، شعار مرگ بر اسرائیل و مرگ بر آمریکا، فضای کشور را تکان داد ؛ مخصوص تهران و شهرهای بزرگ هم نبود ؛ همه‌ی کشور در زیر چتر این حرکت عظیم قرار گرفت.

پروردگارا! از ملّت ایران، به رحمت و لطف خود قبول بفرما ؛ پروردگارا! توفیقات خود، رحمت خود و الطاف بی‌پایان خود را بر این ملّت فرو ببار ؛ پروردگارا! شهدای عزیز ما را، امام بزرگوار را، همه‌ی کسانی که ملّت را در این راه کمک کردند و یاری کردند را، مشمول رحمت و مغفرت خود قرار بده.

بسم‌اللهِ‌الرَّحمنِ‌الرَّحیمِ
وَالعَصر. اِنَّ الاِنسانَ لَفی خُسر. اِلّا الّذینَ ءامَنوا وَ عَمِلُوا الصّالِحتِ وَ تواصَوا بِالحَقِّ وَ تواصَوا بِالصَّبر. (۱)

|خطبه دوم|

بسم‌الله‌الرّحمن‌الرّحیم
و الحمدلله ربّ العالمین و الصّلاة و السّلام علی سیّدنا و نبیّنا ابی‌القاسم المصطفی محمّد و صلّ علی ائمّة المسلمین و حماة المستضعفین، امیرالمؤمنین، و سیّدة نساء العالمین و الحسن و الحسین سبطی الرّحمة و امامی الهدی و علیّ بن الحسین زین‌العابدین و محمّد بن علیٍّ و جعفر بن محمّدٍ و موسی بن جعفرٍ و علیّ بن موسی و محمّد بن علیٍّ و علیّ بن محمّدٍ و الحسن بن علیٍّ و الخلف الهادی المهدیّ، حججک علی عبادک و امنائک فی بلادک.

سلام و تحیّت و تبریک به همه‌ی برادران و خواهران نمازگزار همراه با توصیه‌ی به تقوا، نخستین سخن ما در خطبه‌ی دوّم است.

حوادث منطقه‌ی ما در این ماه رمضان و قبل از آن، حوادث ناگواری بود و هست ؛ متأسّفانه دستهای نامبارکی، ماه مبارک را برای بسیاری از مردم منطقه تلخ کرد. در یمن، در بحرین، در فلسطین، در سوریّه، بسیاری از مردم مسلمان مؤمن، به‌خاطر سیه‌کاری‌های دشمنان، روزهای سختی را گذراندند و روزه‌های دشواری گرفتند. همه‌ی این قضایا برای ملّت ما مهم است.

یک مسئله هم مسئله‌ی داخلی ما است که مسئله‌ی مذاکرات هسته‌ای است. چند نکته را در زمینه‌ی این مسئله لازم است عرض کنم. نکته‌ی اوّل تشکر از دست‌اندرکاران این مذاکرات طولانی و نفس‌گیر است، رئیس جمهور محترم و بالخصوص هیئت مذاکره‌کننده که حقیقتاً زحمت کشیدند و تلاش کردند ؛ چه این متنی که تهیّه شده است، در مجاری قانونی پیش‌بینی‌شده‌ی خود تصویب بشود و چه نشود، اجر آنها محفوظ است ؛ این را به خود آن برادران هم از نزدیک عرض کردیم. البتّه برای تصویب این متن، یک مسیر قانونیِ پیش‌بینی‌شده‌ای وجود دارد که باید این مسیر را طی کند و خواهد کرد ؛ ان‌شاءالله. انتظار ما این است که دست‌اندرکاران، با دقّت مصالح را -مصالح کشور را، مصالح ملّی را- در نظر بگیرند و آنچه را تحویل ملّت خواهند داد، بتوانند با گردن افراشته، در مقابل خدای متعال هم ارائه بدهند.

نکته‌ی بعدی این است که چه این متن تصویب بشود و چه نشود، به حول و قوّه‌ی الهی، اجازه‌ی هیچ‌گونه سوءاستفاده‌ای از آن داده نخواهد شد ؛ اجازه‌ی خدشه‌ی در اصول اساسی نظام اسلامی به کسی داده نخواهد شد ؛ قابلیّتهای دفاعی و حریم امنیّت کشور، به فضل الهی حفظ خواهد شد، اگرچه میدانیم دشمنان بر روی این نقطه‌ی بخصوص، تکیه‌ی زیادی دارند. جمهوری اسلامی، در زمینه‌ی حفظ قابلیّتهای دفاعی و امنیّتی خود -آن‌هم در این فضای تهدیدی که دشمنان برایش به‌وجود می‌آورند- هرگز تسلیم زیاده‌خواهی دشمن نخواهد شد.

نکته‌ی بعدی این است که چه این متن تصویب بشود و چه نشود، ما از حمایت دوستانمان در منطقه دست نخواهیم کشید: از ملّت مظلوم فلسطین، از ملّت مظلوم یمن، از ملّت و دولت سوریه، از ملّت و دولت عراق، از مردم مظلوم بحرین، از مجاهدان صادق مقاومت در لبنان و فلسطین ؛ [اینها] همواره مورد حمایت ما خواهند بود.

نکته‌ی بعدی این است که با این مذاکرات و با متنی که تهیّه شده است، در هر صورت سیاست ما در مقابل دولت مستکبر آمریکا هیچ تغییری نخواهد کرد. همان‌طور که بارها تکرار کردیم، ما با آمریکا در مورد مسائل گوناگون جهانی و منطقه‌ای مذاکره‌ای نداریم ؛ در مورد مسائل دوجانبه مذاکره‌ای نداریم ؛ گاهی در موارد استثنائی مثل این مورد هسته‌ای، براساس مصلحت، مذاکره کرده‌ایم ؛ این مورد هم فقط نبوده است، قبل از این هم مواردی بوده است که من در سخنرانی‌های عمومی قبلی به آنها اشاره کرده‌ام. سیاستهای آمریکا در منطقه با سیاستهای جمهوری

اسلامی ۱۸۰ درجه اختلاف دارد. آمریکایی‌ها حزب‌الله را و مقاومت لبنان را -که فداکارترین نیروهای دفاع ملّی در یک کشورند- متّهم به تروریسم میکنند، از این بی‌انصافی بالاتر نمیشود. آن‌وقت در مقابل، دولت تروریست صهیونیستیِ کودک‌کش را مورد حمایت خودشان قرار میدهند، با یک‌چنین سیاستی چگونه میشود معامله کرد، چگونه میشود مذاکره کرد، چگونه میشود به توافق رسید؟ حالا موارد دیگر هم هست که من تفصیلش را میگذارم برای جای دیگر.

نکته‌ی بعدی در مورد رجزخوانی‌های آمریکا در این چند روز است. در این چند روزی که از پایان این مذاکرات گذشته است، حضرات مسئولین آمریکایی -دولت مردانشان، دولت زنانشان- مشغول رجزخوانی‌اند، هر کدام با زبانی رجزی میخوانند. البتّه ما ایرادی به این کار آنها نداریم ؛ مشکلات داخلیِ آنها، آنها را ناچار میکند که این رجزخوانی‌ها را بکنند که بله، ما ایران را سر میز مذاکره کشاندیم، ما ایران را تسلیم کردیم، ما مانع از سلاح هسته‌ای ایران شدیم، ما فلان امتیاز را گرفتیم و از این قبیل! خب، حقیقت قضیّه چیز دیگری است. میگویند ما جلوی سلاح هسته‌ای ایران را گرفتیم ؛ سلاح هسته‌ای ایران، ربطی به گفتگوی با آمریکا و غیر آمریکا ندارد ؛ خود آنها هم میدانند ؛ گاهی هم اهمّیّت فتوای حرمت سلاح اتمی را بر زبان آورده‌اند ؛ ما براساس حکم قرآن و شریعت اسلامی، تولید سلاح هسته‌ای و نگهداری آن و به‌کار بردن آن را حرام میدانیم و به آن اقدام نمیکنیم ؛ این هیچ ربطی به آنها ندارد، به این مذاکرات هم ربطی ندارد. آنها خودشان میدانند که این واقعیّت است -میدانند که آنچه مانع جمهوری اسلامی در زمینه‌ی تولید سلاح هسته‌ای است، تهدید و توپ‌وتشر آنها نیست ؛ یک مانع شرعی است ؛ اهمّیّت این فتوا را میدانند- درعین‌حال باز میگویند که ما بودیم [که نگذاشتیم] ؛ به ملّت خودشان راست نمیگویند، حقیقت را نمیگویند. آنها درباره‌ی مسائل گوناگون دیگر، میگویند ما درباره‌ی صنعت هسته‌ای این‌جور کردیم، این‌جور گفتیم، ایران را تسلیم کردیم ؛ تسلیم ایران را مگر به خواب ببینند. پنج رئیس جمهور دیگر [آمریکا] از اوّل انقلاب تا امروز، در این آرزو که جمهوری اسلامی را تسلیم کنند یا مُردند یا در تاریخ گم شدند، شما هم مثل آنها ؛ شما هم این آرزو را هرگز به دست نخواهید آورد که ایران اسلامی را تسلیم کنید.

یک نکته‌ای در خلال حرفهای رئیس جمهور آمریکا در این چند روز وجود داشت و آن اعتراف به اشتباهات گذشته‌ی آمریکا بود ؛ البتّه مشتی از خروار را ایشان گفت. اعتراف کرد که در بیست‌وهشتم مرداد، آمریکایی‌ها در ایران خطا کردند ؛ اعتراف کرد که در کمک به صدّام حسین، آمریکایی‌ها خطا کردند ؛ دو سه مورد را گفت، [امّا] ده‌ها مورد را نگفت ؛ ۲۵ سال حکومت ظالمانه و جائرانه‌ی پهلوی دوّم را نگفت ؛ شکنجه‌ها، غارتها، کشتارها، جنایتها، فاجعه‌آفرینی‌ها، از بین بردن عزّت ملّت ایران، لگدکوب کردن منافع داخلی و خارجی ملّت ایران را که به‌وسیله‌ی آمریکا انجام گرفت نگفت، تسلّط صهیونیست‌ها را نگفت، نابود کردن مسافرین هواپیمای مسافربری را به‌وسیله‌ی شلیک موشک از دریا نگفت، و بسیاری چیزهایی دیگر ؛ [امّا] چند اشتباه را تکرار کرد. من جمله‌ای را میخواهم ناصحانه به این حضرات بگویم: امروز شما بعد از گذشت سالهای طولانی از بیست‌وهشتم مرداد یا از جنگ هشت‌ساله و دفاع جمهوری اسلامی، اعتراف میکنید که اشتباه کردید ؛ من میخواهم بگویم الان هم دارید اشتباه میکنید، الان هم در جاهای مختلف این منطقه و بخصوص نسبت به جمهوری اسلامی و ملّت ایران مشغول اشتباه هستید ؛ چند سال دیگر یک کس دیگری می‌آید و همین اشتباه شما را به رخ خواهد کشید، همچنان‌که شما امروز اشتباه گذشتگانتان را به رخ میکشید ؛ شما هم دارید اشتباه میکنید، بیدار شوید، از اشتباه خارج شوید، حقیقت را بفهمید. در منطقه اشتباهات بزرگی را دارند مرتکب میشوند.

آنچه من به ملّت ایران میخواهم عرض بکنم [این است] : جمهوری اسلامی به توفیق الهی و به حول و قوّه‌ی الهی، مقتدر و قوی است، روزبه‌روز هم قوی‌تر شده است. ده سال، دوازده سال است که شش دولت بزرگ جهانی -که از لحاظ ثروت اقتصادی و غیره، جزو کشورهای مقتدر دنیا محسوب میشوند- اینها نشسته‌اند در مقابل ایران، با هدف اینکه ایران را از پیگیری صنعت هسته‌ای خودش باز بدارند ؛ این را صریحاً گفته‌اند. هدف واقعی آنها این است که

پیچ‌ومهره‌های صنعت هسته‌ای بکلّی باز بشود ؛ این را سالها پیش هم به مسئولین ما صریحاً بیان کردند، الان هم در همین آرزو هستند. ده سال، دوازده سال کشمکش با جمهوری اسلامی، نتیجه[اش] این شد که این شش قدرت، امروز ناچار شدند که گردش چند هزار سانتریفیوژ را در کشور تحمّل کنند ؛ ناچار شدند ادامه‌ی این صنعت را در کشور تحمّل کنند ؛ ناچار شدند ادامه‌ی تحقیقات و توسعه‌ی این صنعت را تحمّل کنند. تحقیق و توسعه‌ی صنعت هسته‌ای ادامه خواهد یافت ؛ گردش صنعت هسته‌ای ادامه خواهد یافت ؛ این چیزی است که آنها سالها تلاش کردند، [ولی] امروز روی کاغذ آوردند و امضا دارند میکنند که حرفی ندارند. این معنایش چیست جز اقتدار ملّت ایران؟ این بر اثر ایستادگی ملّت، مقاومت ملّت، و بر اثر شهامت و ابتکار دانشمندان عزیز ما است. رحمت خدا بر شهریاری‌ها و رضائی نژادها و احمدی روشن‌ها و علیمحمّدی‌ها ؛ رحمت خدا بر شهدای هسته‌ای، رحمت خدا بر خانواده‌های اینها، رحمت خدا بر ملّتی که پای حرف حقّ خود و احقاق حقّ خود می‌ایستد.

یک مطلب دیگر هم که نکته‌ی آخر است عرض بکنم. این آقا گفته است که میتواند ارتش ایران را نابود کند. قدیمی‌های ما این‌جور حرفها را «لاف در غریبی» میگفتند. (۲) من نمیخواهم در این زمینه چیزی بگویم، آنها که این حرف را خواهند شنید، اگر میخواهند درست بفهمند، اگر میخواهند از تجربه‌های خود درست استفاده بکنند بدانند، البتّه ما از هیچ جنگی استقبال نمیکنیم، ما به هیچ جنگی مبادرت نمیکنیم و پیش‌دستی نمیکنیم، امّا اگر جنگی اینجا اتّفاق بیفتد، آن کسی که سرشکسته از جنگ خارج خواهد شد آمریکای متجاوز و جنایتکار است.

بسم‌الله‌الرّحمن‌الرّحیم
اِذا جآءَ نَصرُاللهِ وَ الفَتح. وَ رَاَیتَ النّاسَ یَدخُلونَ فی دینِ اللهِ افواجًا. فَسَبِّح بِحَمدِ رَبِّکَ وَ استَغفِرهُ اِنَّهُ کانَ توّابًا. (۳) و السّلام علیکم و رحمةالله و برکاته

۱) سوره‌ی عصر، آیه‌ی ۱ تا ۳ ؛ «سوگند به عصر [غلبه‌ی حق بر باطل]. که واقعاً انسان دستخوش زیان است. مگر کسانی که گرویده و کارهای شایسته کرده و همدیگر را به حق سفارش و به شکیبایی توصیه کرده‌اند.»
۲) خنده‌ی نمازگزاران
۳) سوره‌ی نصر، آیه‌ی ۱ الی ۳ ؛ «چون یاری خدا و پیروزی فرا رسد، و ببینی که مردم دسته دسته در دین خدا درآیند، پس به ستایش پروردگارت نیایشگر باش و از او آمرزش خواه، که وی همواره توبه‌پذیر است.»